

Sø paa Academiets Skovvæsens Grund i Biernebe Skov i Anledning af Reguleringsarbeidet opkastede Jord 370<sup>1/2</sup> Cubiffavn. Dette er stillet paa den Maade, at Arbejdet er stillet til Licitation efter skriftlige Tilbud. De laveste Bud ere de paa det endvidere medfølgende Bilag opførte, der tilsammen andrage 264 Rd. 93 St., hvilke Ministeriet, da Arbejdet ikke kan udsættes, under Dags Dato har approberet.

Da der imidlertid til denne ved Budgettets Affattelse i sin Tid upaaregnede aldeles extraordinaire Udgift ikke høves det fornødne Beløb til Disposition paa Contoen 9 extraordinaire Udgifter, tillader jeg mig at anmode det ærede Udvvalg om at stille som fremsat efter Ministeriets Begjæring følgende Endringsforslag til Forslaget til Lov om Tillægsbevilling for 1865—66:

Sovs Skovvæsen.

ad Conto 9. Extraordinaire Udgifter forøges med . . . 264 Rd. 93 St."

Ogsaa denne Sum indstilles til Bevilling.

12) § 6. ad VII. Døvstummeinstituttet og ad X. Blindeinstituttet.

I Motiverne ophjæses, at der er udredt 200 Rd. til en Udenlandsreise for de nævnte 2 Institutters ulønnede Directeur. Udvælget skal ikke stille noget Forslag om at nægte den forlangte Bevilling, men kan dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at der ikke skjønnes at have foreligget nogen paatrængende Nødvendighed for at lade Directeuren foretage den omhandlede Rejse, forinden Bevilling var erhvervet.

13) § 7.

Fra Udenrigsministeren har Udvælget modtaget følgende Skrivelse:

„Med Hensyn til, at den keiserlig fransk Udstillingscommission i det for den i 1867 paatænkte Verdensudstilling i Paris udstedte Generalreglement har opfordret Udstillingscomiteerne i de Lande, der ville deltage i Udstillingen, til at lade sig repræsentere i Paris ved en Delegeret, har man, da dette er Noget, som selv mindre Stater, som f. Ex. Sverig, Norge og Hannover, have gjort ved de senere Verdensudstillinger, og da det var af Vigtighed strax at have Nogen, der i Paris kunde varetage Landets Interesser ved Udstillingen, troet at burde drage Omhu for Tilstedeværelsen af en saadan Delegeret. Da det maatte ansees heldigt, om Danmark kunde repræsenteres ved en dansk Mand af tilstrækkelig Anseelse og iøvrigt passende Egenstaber, der opholdt sig i Paris, og man fandt, at den i Paris fungerende Legationssecretair, Kammerjunker Harthausen, var i Besiddelse af disse Egenstaber, udbad man sig Udenrigsministeriets Erklæring om, hvorvidt der maatte være Noget til Hinder for, at det nævnte Hverv overdroges ham, idet man udtalte, at man troede at kunne forudsætte, at der, saalænge han beklædte sin Post som Legationssecretair i Paris, ikke vilde være Spørgsmaal om at lade ham tilflyde noget særligt Honorar for Udførelsen af bemeldte Hverv. Efterat man i denne Anledning fra Udenrigsministeriet havde modtaget Meddelelse om, at den ommeldte Embedsmand vilde blive kaldt tilbage fra sin Post i Paris, tilstred man bemeldte Ministerium, at man i ethvert Fald maatte ønske, at det oftnævnte Hverv overdroges Kammerjunker Harthausen i den Tid, han beklædte sin Post som Legationssecretair, hvorhos man anmodede Udenrigsministeriet om at indhente Kammerjunker Harthausens Erklæring om, hvorvidt han maatte være villig til at overtage Hvervet, ogsaa ud over den Tid, han opholdt sig i Paris som constitueret Legationssecretair, samt eventuelt at meddele, hvor stort et Tilskud der vilde sætte ham istand til at opholde sig i Paris. Da man herefter var bleven underrettet om, at bemeldte Embedsmand var villig til at overtage det tidnævnte Hverv mod en maaneblig Remuneration af 900 Francs, henstillede man i Betragtning af det betydelige Beløb, der vilde medgaae til Bestribelsen af dette Hverv, til Udenrigsministeriet, om det ikke var